

ΤΗ ΚΔ' ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Μνήμη τοῦ ἁγίου ἐνδόξου Ἱερομάρτυρος καὶ Ἰσαποστόλου
Κοσμᾶ τοῦ Αἰτωλοῦ, ἀθλήσαντος δι' ἀγχόνης κατὰ τὸ ἔτος 1779.

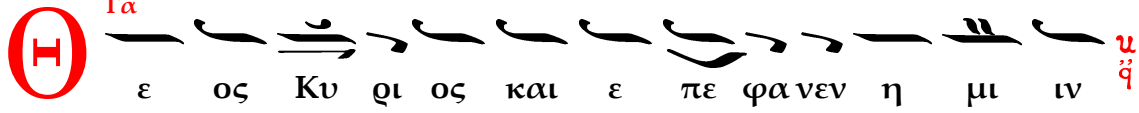
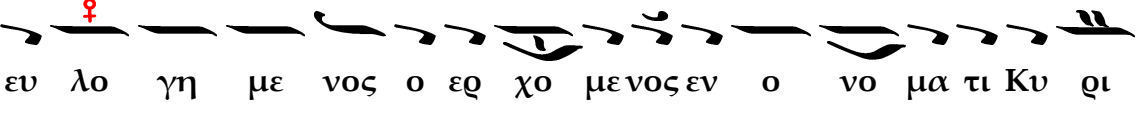
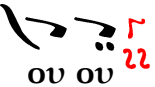
ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΝΔΟΞΟΥ
ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΚΑΙ ΙΣΑΠΟΣΤΟΛΟΥ
ΚΟΣΜΑ ΤΟΥ ΑΙΤΩΛΟΥ

Ποίημα Γερασίμου Μοναχοῦ Μικραγιαννανίτου

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,
Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

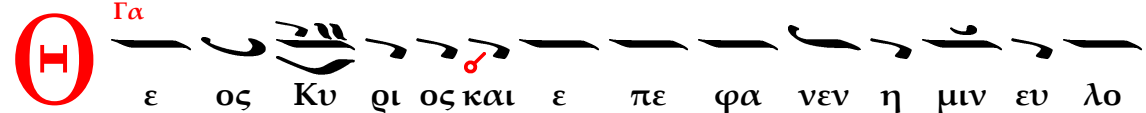
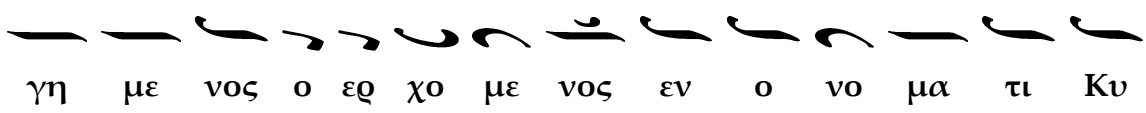
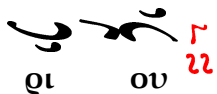
Ἦχος Γα ϕ

ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μι ιν

ευ λο γη με νος ο ερ χο μενος εν ο νο μα τι Κυ ρι

ου ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

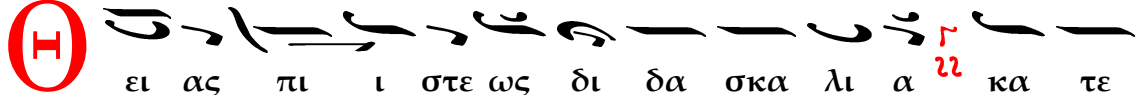
Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μι ιν ευ λο

γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ

ρι ου

Ἀπολυτίκιον.

Θείας πίστεως. Ἦχος Γα ϕ

ει ας πι ι στε ως δι δα σκα λι α κα τε

κο ο σμησας την Εκ κλη σι αν ζη λω της των Α
 πο στο ολων γε ε νο με ε νος και κα τα σπει ρας τα
 θει ει α δι δαγ μα τα μαρ τυ ρι κως τον α γω ω
 να ε ε τε λε ε σας Κο σμα εν δο ξε Χρι στον τον Θε ον
 ι κε τευ ε δω ρη σα σθαι η μιν το με γα
 ε ε λε ε ος

Δόξα. Ἔτερον.

Τῆς ἐρήμου πολίτης. Ἦχος Ἰ Πα ρ

Α ι τω λι ας τον γο νον Α πο στο λων τον συμ πο
 νον Φι λο θε ο Μαν δρας το κλε ε ος και τ ο Α α θω
 το σε μνω μα Κο σμαν τον Ι σα πο στο λον πι στοι ως
 κη ρυ κα της πι στεω σο φον και ως με γαν ευ σε βει
 ει ας υ φη γη την τι μη σω μεν κραυ γα ζοντες δο ο
 ξα τω δε δω κο τι σοι ι σχυν δο ο ξα τω σε ε
 στε φα νω σα ντι δο ξα τω ε νερ γον τι δι α σθ
 πα σιν ι α α μα α τα

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Tου Γα βρι ηλ φθε γξα με νου σοι Παρ θε νε το χαι
ρε ^Δ₂ συν τη φω νη ε σαρ κου το ο των ο λων Δε
σπο ο της ^π₉ εν σοι τη α γι α Κι βω τω ως ε φη ο
δι και ος Δα βιδ ^Δ₂ ε δειχθης πλα τυ τε ε ρα των ου ρα
νων ^Δ₂ βα στα σα σα τον Κτι στην σου ^π₉ δο ο ξα τω ε νοι
κη σαν τι εν σοι δο ξα τω προ ελ θο ο ντι εκ σου ^Δ₂
δο ξα τω ε λευ θε ρω σαν τι η μας δι α του το ο κς
ς σου ου ου ου ^π₉

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

* * *

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον Σου, Σωτήρ.

Ὡς ἔλαβες σοφέ, οὐρανόθεν τὴν χάριν, ἐξῆλθες ἐν σπουδῇ, ἐκ τοῦ Ἄθω κηρύττων, ὡς ἄλλος Ἀπόστολος, εὐσεβείας διδάγματα. Ὅθεν σήμερον, τὴν φωτοφόρον σου μνήμην, ἑορτάζοντες, τοὺς σοὺς ἀγῶνας τιμῶμεν, Κοσμᾶ Ἰσαπόστολε.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κυήσασα σαρκί, τὸν Ὑπέρθεον Λόγον, ἀτρέπτως ὑπὲρ νοῦν, διὰ πλῆθος ἐλέους, ἠφάνισας Πανάχραντε, τὴν ἀρὰν τῆς Προμήτορος, καὶ ἐπήγασας, τὴν εὐλογίαν τῷ κόσμῳ· ὅθεν Δέσποινα, ὡς σωτηρίας σε πύλην, συμφώνως δοξάζομεν.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης ἐκφάντωρ, καὶ εὐσεβείας ἀληθῆς φυτοκόμος, τοῖς τῆς δουλείας χρόνοις ὥφθης ἔνδοξε· πᾶσι γὰρ

διέσπειρας, τὸν τῆς πίστεως λόγον, ἦθη δὲ ἐκάθηρας, καὶ ψυχῶν καταστάσεις, καὶ τοὺς ἀνθρώπους ἴθυνας Κοσμᾶ, πρὸς ἀληθείας, ὁδὸν τὴν σωτήριον.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἄνερμηνεύτως Θεοτόκε τεκοῦσα, τὸν πᾶσι Κόρη τὴν ζωὴν χορηγοῦντα, καὶ μετὰ τόκον μείνασα πανάφθορος, πάσης φθορᾶς λύτρωσαι, τὴν ῥυπῶσαν ψυχὴν μου, καὶ τὸν νοῦν μου τείχισον, οὐρανίαις ἐννοίαις, ἵνα σωφρόνως ζήσας ἐπὶ γῆς, τῆς αἰωνίου, ζωῆς ὀφθῶ μέτοχος.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τὴν θείαν ἐπίπνοιαν, τοῦ Παρακλήτου σοφέ, ὑπόθεν δεξάμενος, τῇ καθαρᾷ σου ψυχῇ, ὡς ἄλλος Ἀπόστολος, πόλεις τε καὶ χωρία, τῆς Ἑλλάδος διήλθες, ἅπανσι καταγγέλλων, σωτηρίας τὸν λόγον, καὶ ἤθλησας νομίμως, Κοσμᾶ θεομακάριστε.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀφράστως κυήσασα, τὸν Ποιητὴν τοῦ παντός, διέσωσας Ἄχραντε, ἐκ τῆς ἀρχαίας ἀρᾶς, τοὺς πίστει δοξάζοντας, χεῖλεσι καὶ καρδίᾳ, τὸν σὸν ἄρρητον τόκον, Δέσποινα Θεοτόκε, ἱλαστήριον κόσμου· διὸ κάμοι παράσχου, τὴν θείαν σου ἀντίληψιν.

Οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ ἀ΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ Ἦχου.

Ἦχος $\frac{4}{2}$ Βου ξ

Ε^{B8} κ νε ο τη το ο ο ος μϑ πο ο ολ λα α α
πο λε ε μει με ε πα α α θη η ^{Δι} ^β ^γ αλλ α
αυ τος α αν τι ι λα α α βϑ ϑ ϑ και σω ω ω
σον Σω ω τη η ηρ μϑ ϑ ^β ^γ
Ο^{Δι} ι μι σϑ εν τες Σι ω ω ων αι αι σχυ υν θη
η η τε ε ε ε ε α πο ο τϑ Κυ υ ρι

ι ι ς ς ^εως ^{Πα}χο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ος ^Μγαρ ^ππυ υ ρι ι ι ι ι ^εε ^{Βε}σε ε ε

σθε ε ε ε ε α πε ξη ρα με ε ε νοι οι ^ε

^{Βε}**Δ** ^χο ξα Πα τρι και Υι ω ω και αι Α α γι ι

ω Πνε ευ μα α τι ι ^ε

^{Βε}**Α** γι ω Πνευ μα τι ι ι πα α α σα ψυ υ

χη ζω ω ου ου ου ται αι ^{Δι} και κα α θα αρ σει ^Δ

υ ψου ου ου ται αι λα α αμ πρου υ νε ε ε ται ^Δ

τη η Τρι ι α δι κη η μο ο να α α δι ι ι ^{Βε}

ι ι Ι ε ε ρο κρου υ φι ι ι ω ως ^ε

^{Βε}**Κ** ^χαι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των ^χ

αι ω ω νων α α μη ην ^ε

^{Βε}**Α** γι ω Πνευ μα α τι ι α να α βλυ υ υ ^{Δι}

ζει ^Δτα α τη η ης χα α α α ρι το ος ρει ^{Βε}

ει ει θρα α ^{Πα}αρ ^εδε ε ε ε ε ευ ο ο ο ^ε

ο ον τα α ^{Δι}α α πα α σαν τη ην κτι ι ι σι ι ^{Βε}

ι ι ιν προς ζω ω ω ο γο ο νι ι ι

α αν

Προκείμενον.

Ἦχος Βου

Εἰς πασάν τὴν γῆν ἐξηλέθεν ὁ φθογγος αὐ-

τὸ καὶ εἰς τὰ περὰ τῆς οἰκῆς μενεήσαστα

ρημάτα αὐτοῦ

Οἱ οὐρανοὶ διηγῶνται δοξάνθεοι ποί-

ησὶν δεξιῶν αὐτοῦ ἀναγγελεῖτο ὅ-

στερεώματα

Εἰς πασάν τὴν γῆν ἐξηλέθεν ὁ φθογγος αὐ-

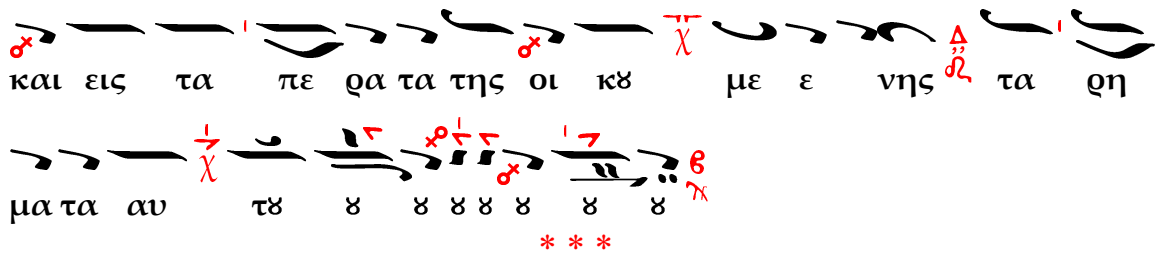
τὸ καὶ εἰς τὰ περὰ τῆς οἰκῆς μενεήσαστα

ρημάτα αὐτοῦ

Ἡμερῆς ἡμερῆς ἐρευγεται ῥήματα

καὶ νύξ νυκτὶ ἀναγγελεῖ γινώσκοντες

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξηλέθεν ὁ φθογγος αὐτοῦ

ΤΑΞΙΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ ΤΟΥ ΟΡΘΡΟΥ

Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

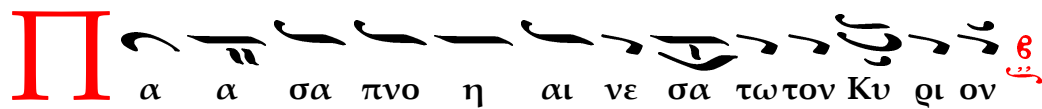
Ὁ ἱερεύς: Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

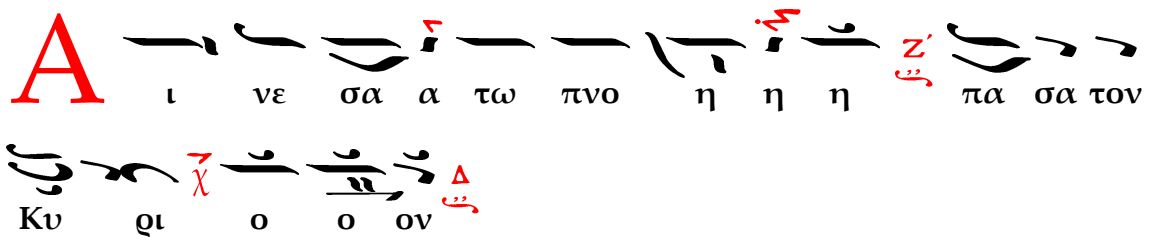
Σταθερὸν Προκείμενον ὄρθρου.

Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ρν' (150).

Ἦχος Δι-Θ

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Εὐαγγέλιον.

Ὁ διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κυρίου τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Ὁ διάκονος: Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ ἀναγινώσκει ὁ ἱερεύς τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου τῆς ἐορτῆς ἀπὸ τῆς Ὁραίας Πύλης.

(Ζῆτει τῇ Τετάρτῃ τῆς γ' ἑβδομάδος Ματθαίου).

Ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης τὸν ν' ψαλμὸν, χύμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος

τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ἦχος Δι - Θ

ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι

Ταῖς τ' ἑξάλειψον τὰ πλεθρῶν ἐμῶν ἐκκλημάτων

καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων Ἀμήν

Ταῖς τ' ἑξάλειψον τὰ πλεθρῶν ἐμῶν ἐκκλημάτων

καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων Ἀμήν

Ταῖς τ' ἑξάλειψον τὰ πλεθρῶν ἐμῶν ἐκκλημάτων

τῶν

Εἰς τὸν Ν' Ἰδιόμελον.
Μέλος Δοσιθέου Κατουνακιώτου.

Ἦχος Πα

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου

μη μα α α μ

Ἰδὲ σκαλιὰς τῶν φωνῶν ἡλιόσ

α ἀνατείλει ἐλάσεν χρόνοις δὲ λει

ας ζοφεράς εὐσεβείας αἰαγληήν πα

ρε εσχέταις καρδιαῖς των πισταῶν αμαρ

θῆεις απαατηήτης πλααανης

Σώσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Οἱ Κανόνες, τῆς Θεοτόκου καὶ τοῦ Ἁγίου.

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

(ἐὰν ψαλῆ εἰς Ϛ', τότε ὁ εἰρμὸς δευτεροῦται).

ᾠδὴ α'. Ὁ εἰρμός. Ἦχος πλ. δ'.

Ἦγρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηράν, καὶ τὴν αἰγυπτίαν, μοχθηρίαν διαφυγών, ὁ Ἰσραηλίτης ἀνεβόα· Τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν.

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς, πρὸς σὲ καταφεύγω, σωτηρίαν ἐπιζητῶν· ὦ Μῆτερ τοῦ Λόγου καὶ Παρθένε, τῶν δυσχερῶν καὶ δεινῶν με διάσωσον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Παθῶν με ταράττουσι προσβολαί, πολλῆς ἀθυμίας ἐμπιπλώσαι μου τὴν ψυχὴν· εἰρήνευσον Κόρη τῇ γαλήνῃ, τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου Πανάμωμε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σωτῆρα τεκοῦσά σε καὶ Θεόν, δυσωπῶ Παρθένε, λυτρωθῆναί με τῶν δεινῶν· σοὶ γὰρ νῦν προσφεύγων ἀνατείνω, καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὴν διάνοιαν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νοσοῦντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν, ἐπισκοπῆς θείας, καὶ προνοίας τῆς παρὰ σοῦ, ἀξίωσον μόνη Θεομητορ, ὡς ἀγαθὴ ἀγαθοῦ τε λοχεύτρια.

**Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Κοσμᾶ, σοὶ ἔνθεον ἄδω μέλος. Γερασίμου.
Ῥδὴ α΄. Ῥχος δ΄. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.**

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Καταύγασον Κύριε, τὴν σκοτισθεῖσαν καρδίαν μου, φωτὶ τῆς σῆς χάριτος, ὅπως ὑμνήσω Χριστέ, θείοις ἄσμασι, Κοσμᾶν τὸν θεηγόρον, τὸν πᾶσι κηρύξαντα, λόγον τὸν ἔνθεον.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ κῆρυξ ὁ ἔνθεος, Εὐαγγελίου τῆς χάριτος, ἡ σάλπιγξ ἡ εὐσημος, τῶν ἱερῶν διδαχῶν, ἀνυμνεῖσθω μοι, Κοσμᾶς ὁ θεηγόρος, τὸ στόμα τὸ πάνσοφον, βίου σεμνότητος.

Δόξα.

Σοφία τοῦ Πνεύματος, καταυγασθεῖς τὴν διάνοιαν, φωστὴρ ὡσπερ μέγιστος, ἐξ Ἄθω ἔλαμψας, καὶ ἐπύρσευσας, τῶν διδαχῶν ἀκτίσι, Κοσμᾶ Ἰσαπόστολε, Ἑλλάδα ἄπασαν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Μὴ φλέξας τὴν μήτραν σου, πυρὶ Ἄγνῃ τῆς Θεότητος, ὁ Λόγος ὁ ἀναρχος, ἐν σοὶ ἐσκήνωσε, καὶ σεσάρκωται, ἐκ σοῦ ἀνερμηνεύτως· διὸ Θεοτόκον σε πάντες κηρύττομεν.

Τῆς Θεοτόκου. Ῥδὴ γ΄.

Ῥχος πλ. δ΄. Ὁ εἰρμός.

Οὐρανίας ἀψίδος, ὀροφουργὲ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομητορ, σύ με στερέεωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνη Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Προστασίαν καὶ σκέπην, ζωῆς ἐμῆς τίθημι, σὲ Θεογεννητορ Παρθένε· σύ με κυβέρνησον, πρὸς τὸν λιμένα σου, τῶν ἀγαθῶν ἡ αἰτία, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνη Πανύμνητε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἰκετεύω Παρθένε, τὸν ψυχικὸν τάραχον, καὶ τῆς ἀθυμίας τὴν ζάλην, διασκεδάσαι μου· σὺ γὰρ Θεόνυμφε, τὸν ἀρχηγὸν τῆς γαλήνης, τὸν Χριστὸν ἐκύησας, μόνη Πανάχραντε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Εὐεργέτην τεκοῦσα, τὸν τῶν καλῶν αἴτιον, τῆς εὐεργεσίας τὸν πλοῦτον, πᾶσιν ἀνάβλυσον· πάντα γὰρ δύνασαι, ὡς δυνατὸν ἐν ἰσχυί, τὸν Χριστὸν κυήσασα, Θεομακάριστε.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χαλεπαῖς ἀρρώστιας, καὶ νοσεροῖς πάθεσιν, ἐξεταζομένῳ Παρθένε, σύ μοι βοήθησον· τῶν ἰαμάτων γάρ, ἀνελλιπῆ σε γινώσκω, θησαυρὸν Πανάμωμε, τὸν ἀδαπάνητον.

Τοῦ Ἁγίου. Ὤδῃ γ΄.

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀγάπη τρωθεὶς Πάτερ τῇ θείᾳ, ἠγάπησας ὥσπερ σεαυτὸν, καὶ τὸν πλησίον Ἅγιε, ὑπὲρ οὗ πλείστους ἠνεγκας, κινδύνους ὡς ὁμότροπος, τῶν Ἀποστόλων ἐν ἅπασιν.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Συνέσει τῇ θείᾳ διαλάμπων, κηρύττεις τὸν λόγον πανταχοῦ, τῆς εὐσεβείας Ὅσιε, ὡς θεῖος Ἰσαπόστολος, καὶ τῶν πιστῶν ἐστήριξας, τῷ θείῳ φόβῳ τὸ φρόνημα.

Δόξα.

Ὁ νοῦς σου δεξάμενος ἐν Ἄθῳ, τὰς θείας ἐλλάμψεις μυστικῶς, Κοσμᾶ θεομακάριστε, διδάγματα σωτήρια, οἷα κρουνοὺς ἀνέβλυσεν, εἰς εὐσεβῶν περιποιήσιν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἴσχύν μοι παράσχου Θεοτόκε, πατεῖν τοῦ ἐχθροῦ τὰς μηχανάς, τοῦ καθ' ἐκάστην Πάναγνε, ὑπούλως ἐφορμῶντός μοι, καὶ τὴν ψυχὴν μου στήριξον, τοῖς τοῦ Υἱοῦ σου προστάγμασι.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κάθισμα. Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Σοφία τῶν λόγων σου, καὶ τῶν θαυμάτων φωτί, πολλοὺς κατεφώτισας, τοὺς ἐν νυκτὶ τῶν παθῶν, καὶ πλάνης ὑπάρχοντας· ἴχνησι γὰρ τῶν θείων, Ἀποστόλων βαδίσας, τούτων τὸ ἔργον Πάτερ, ἀκριβῶς ἐμιμήσω· διό σε ἡ θεία χάρις, Κοσμᾶ ἐθαυμάστωσε.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μυριοὶς βαλλόμενοι, τῇ ἐπηρείᾳ ἐχθροῦ, κινδύνους καὶ θλίψεις, καὶ λογισμοὺς χαλεποῖς, Παρθένε πανύμνητε, σπεύδομεν τῇ σῇ σκέπῃ, σωτηρίαν αἰτοῦντες· λύτρωσαι Θεοτόκε, τῆς αὐτῶν ἡμᾶς ζάλης, καὶ δίδου τῇ ζωῇ ἡμῶν, εἰρήνην καὶ μετάνοιαν.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

KONTAKION, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον. Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὡς φωστήρ νεόφωτος τὴν Ἐκκλησίαν, καταυγάζεις ἅπασαν, Εὐαγγελίου διδαχαῖς, Κοσμᾶ Χριστοῦ Ἰσαπόστολε· * διὸ ἀξίως, γεραίρει τὴν μνήμην σου.

Ὁ Οἶκος.

Τῶν Ἀποστόλων μιμητής, καὶ Ἐκκλησίας στῦλος, τῶν ἱερέων καλλονή, καὶ τῶν Ὁσίων τύπος, καὶ τῶν Μαρτύρων σύναθλος, ὡς κοινωνήσας τῶν ἀγώνων αὐτοῖς, Ἱερομάρτυς ἀναδέδειξαι· ἐξ Αἰτωλίας γὰρ ἀνατείλας, καὶ ἐν Ἄθῳ ἀγιασθεὶς, ἐν δὲ τῇ ἱερᾷ Φιλοθέου Μονῇ, τὴν θείαν ἀποστολὴν μυστικῶς παρὰ Θεοῦ δεξάμενος, ἐν πληροφορίᾳ θείᾳ, καὶ ἐνεργείᾳ θείου φωτός, ὡς Ἡσαΐας ὁ θεοειδέστατος, ἐξηλθες κηρύσσων καὶ διδάσκων τοὺς λαούς, καὶ πολλοὺς ἐπιστρέφων πρὸς Κύριον, ἐξ ὁδοῦ ἀπωλείας· καὶ ἐκ Βυζαντίου τὴν σωτήριον ἀρξάμενος πορείαν, καὶ πλείστας πόλεις καὶ χώρας καὶ νήσους περιελθὼν, κατὰ Παῦλον τὸν μέγαν, εὐαγγελιζόμενος τὴν εἰρήνην καὶ τὰ ἀγαθὰ τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν, πᾶσαν δὲ τὴν Ἠπειρον παριλαβὼν τῷ φθόγγῳ, μαρτυρικῶς Θεῷ ἐξεδήμησας, καὶ πλουσίαις δωρεαῖς κεκόσμησαι, Κοσμᾶ Ἰσαπόστολε· * διὸ ἡ Ἐκκλησία Χριστοῦ ἀξίως, γεραίρει τὴν μνήμην σου.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΔ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνὸς μνήμη τοῦ ἁγίου ἐνδόξου Ἱερομάρτυρος Κοσμᾶ τοῦ Ἰσαποστόλου, ἀθλήσαντος δι' ἀγχόνης κατὰ τὸ ἔτος 1779.

Στίχ. Κόσμος τῶν πιστῶν Κοσμᾶς ὁ θεῖος ὤφθη,
Ἀποστόλων ἵχνεσι στερόρως βαδίσας.

Εἰκάδι τετάρτη Κοσμᾶν θεήπνουν δυσσεβεῖς ἀπῆγγξαν.

Οὗτος ὁ μακάριος ἦν κατὰ τὸν δέκατον καὶ ὄγδοον αἰῶνα. Πατρίδα ἔσχε τὸ ἐν Αἰτωλίᾳ χωρίον, οὗ ἡ κλῆσις Μέγα Δένδρον, ἐκ γονέων εὐσεβῶν βλαστήσας. Τὸν μονήρην ποθήσας βίον, καὶ ἐν τῇ κατὰ τὸ Ἀγιώνυμον Ὅρος τοῦ Ἄθῳ ἱερᾷ Μονῇ τοῦ Φιλοθέου ἀσκητικῶς ἀγωνισάμενος καὶ θείαν ἔλλαμψιν λαβὼν καὶ θεόθεν χρηματισθεὶς, ἀπεστάλη κηρύξαι τὸν λόγον τῆς σωτηρίας, ὡς ἄλλος Ἀπόστολος, ἐν τοῖς ζοφεροῖς τῆς δουλείας χρόνοις, ἦν οἱ τῆς Ἄγαρ ἀπόγονοι τοῖς ὁμοφύλοις καὶ ὁμοπίστοις αὐτοῦ ἐπῆνεγκαν, ἀρόρητοις τοῦ Θεοῦ κρίμασι. Καὶ πλείστας πόλεις καὶ χωρία καὶ νήσους περιελθὼν, καὶ πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα, συνελόντι φάναι, τῷ φθόγγῳ περιλαβὼν, ἐν Ἠπείρῳ μαρτυρικῶς τέλει τὸν βίον ἐσφράγισεν, ἀγχόνῃ θανατωθεὶς παρὰ τῶν δυσσεβῶν. Τὸ δὲ τίμιον αὐτοῦ σκῆνος, χαριτωθὲν θείῳ Πνεύματι, πλείστας ἰάσεις καὶ θαύματα παρέχει τοῖς πίστει προσερχομένοις τῇ τούτου χάριτι καὶ πρεσβείᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Εὐτυχοῦς, μαθητοῦ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου καὶ τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου

Παύλου.

Στίχ. Ὡς εὐτυχῶς σὺ εὐτύχησας τρισμακάρο,
Θείας τετευχῶς, Εὐτυχῆ, κληρουχίας.
Εἰκάδι Εὐτυχῆ ἀμφεκάλυψε λίθος γε τετάρτη.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα μνήμη τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Τατίωνος.

Στίχ. Ἐλξει μετρήσας πολλὰ πολλὰ γῆς πλέθρα,
Ἐδὲμ λάβοις ἄμετρα πλέθρα, Τατίων.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Γεωργίου τοῦ Λιμνιώτου.

Στίχ. Κοινῶ τελευτῶν Γεώργιος τῷ τέλει,
Σημεῖον ἄθλου ῥίνα τμηθεῖσαν φέρει.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα ἡ ἀνακομιδῆ τοῦ ἱεροῦ Λειψάνου τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Διονυσίου Ἀρχιεπισκόπου Αἰγίνης, καὶ ἡ τούτου ἐκ Στροφάδων νήσων εἰς Ζάκυνθον μετάθεσις.

Στίχ. Ζάκυνθε, τέρπου ἀσμένως δεξαμένη
Σκῆνος πολίτου Διονυσίου θείου.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἁγίου ἐνδόξου ἱερομάρτυρος Ἀθανασίου Β΄ πατριάρχου Ἱεροσολύμων, τὸν Χριστὸν ὁμολογήσαντος καὶ ἀθλήσαντος κατὰ τὴν ὑπὸ τῶν ἀγαρηνῶν κατάληψιν τῆς ἁγίας Πόλεως ἐν ἔτει ,ασμδ΄ (1244).

Στίχ. Τὸν Χριστὸν ὕἱὸν Θεοῦ καὶ Λόγον εἶναι,
Ἀθανάσιος εἰπὼν ἠθανάτισθη.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Ἀρσενίου, ἡγουμένου τῆς Μονῆς τοῦ Κομέλ. (†1550)

Στίχ. Ἄρον, Ἀρσένιε, σὰ σκάμματα χαίρων,
Ὁ γὰρ Στεφοδότης μένει. Ἄνω τρέχε.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τῆς ἀνακομιδῆς τοῦ λειψάνου τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Πέτρου μητροπολίτου Κιέβου.

Στίχ. Πέτρος Κίεβον καὶ ζῶν καὶ θανῶν πάλιν,
Διὰ λειψάνου εὐλογεῖ χερσὶν ἄμφω.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Ἀριστοκλέους Ἀγιοπαντελεημονίτου, τοῦ ἐν Μόσχᾳ κοιμηθέντος καὶ θαύμασι τιμηθέντος. (†1918)

Στίχ. Ἄριστον κλέος Μονῆς σου, Ἀριστόκλεις,
Καὶ Ὅρους Ἁγίου εὖοσμον εἶ ἄνθος.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Σεραπίωνος, ἡγουμένου τῆς Μονῆς Ἁγίου Δαβίδ τοῦ ἐν Γκάρετζα τῆς Γεωργίας

Στίχ. Χοῦν ἀφεις τῆ γῆ ὁ θεῖος Σεραπίων,
Πατούμενος πατεῖ εἰς ταπεινῶν Πόλιν.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Αὐδοένου (Οὐάν, Ouen), ἐπισκόπου Ῥουέν τῆς Γαλλίας. (†683)

Στίχ. Οὐχὶ τὸ «οὐαί», ἀλλὰ τὸ «εὐγε» δέχου,
Οὐὲν θεόφυχε, Ῥουὲν ἀρχιθῦτα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἑπταδίου (Eptadius), ἐπισκόπου Ὠτὲν τῆς Γαλλίας. (†525)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς Ἁγίας ἐνδόξου καὶ καλλινίκου παρθενομάρτυρος Κύρας τῆς Περσίδος. (†558)

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ

Ψάλλονται τῇ 1ῃ Αὐγούστου, ἀπὸ 6ης μέχρι 13ης Αὐγούστου καὶ ἀπὸ τῆς 24ης Αὐγούστου μέχρι τῆς 21ης Σεπτεμβρίου.

Ἦχος πλβ Γα ρ

ὠδὴ α'

Σ ταυ ρον χα ρα ξας Μω σης επ ευ θει ας ραβ δω
την Ε ρυθ ραν δι ε τε με τω Ισ ρα ηλ πε ζευ
σαν τι την δε ε πι στρε πτι κως Φα ρα ω τοις
αρ μα σικρο τη σας η νω σεν επ ευ ρος δι α γρα
ψας τω α ητ τη τον οπ λον δι ο Χρι στω α σω μεν
τω Θε ω η μων ο τι δε δο ξασται

ὠδὴ γ'

Ἦχος πλβ Νη

Ρ αβ δος εις τυ υ πον τσ μυ στη ρι ου πα ρα
λαμ βα νε ε ται τω βλα στω γαρ προ κρι νει ει τον
ι ε ρε ε α τη στει ρευ ου ση δε προ ην εκ
κλη σι α νυν ε ξην θη η σε ξυ λον Σταυ ρου εις κρα

τος και στε ρε ω ω μα

ὠδὴ δ'

Ἦχος πλ' Γα ρ

Ε ι σα κη η κο α Κυ ρι ε της οι κο νο μι ι

ας σα το μυ στη ρι ον κα τε νο η σα τα ερ γα

σα και ε δο ξα σα σα την θε ο τη τα

ὠδὴ ε'

Ἦχος πλ' Νη

Ω τρισμα κα ρι ι ζον ξυ υ υ λον εν ω ε

τα α α θη χρι ζος ο βα σι λε ε υς και Κυ ρι ος

δι ου πε πτω κεν ο ξυ λω α πα τη η σας το

εν σοι δε λε α σθεις θε ω τω προ σπα γε εν τισα ρ

κι τω πα ρε χο ον τι την ει ρη νην ται ψυ χαις η

η μων

ὠδὴ ς'

Ν ο τι ου θη ρο ος εν σπλα α αγ χνοις πα

λα μας Ι ω νας σταυ ρο ει δως δι εκ πε τα α

σας το σω τη ρι ον πα α θος προ δι ε τυ υ

πᾶσα φῶς ὁ ὀθεντρι ἡ μέρος ἐκ δὺς τὴν ὑ
 περκοσμίον Ἀναξασιν ὑπεζωγραφηῆσεν
 τῶσαρ κίπροσπαγεντος Χριστῶς ὅς τῶθεοῦ
 τριῆμερῶε γεῆερσει τον κοοσμονφωτι
 σααντος

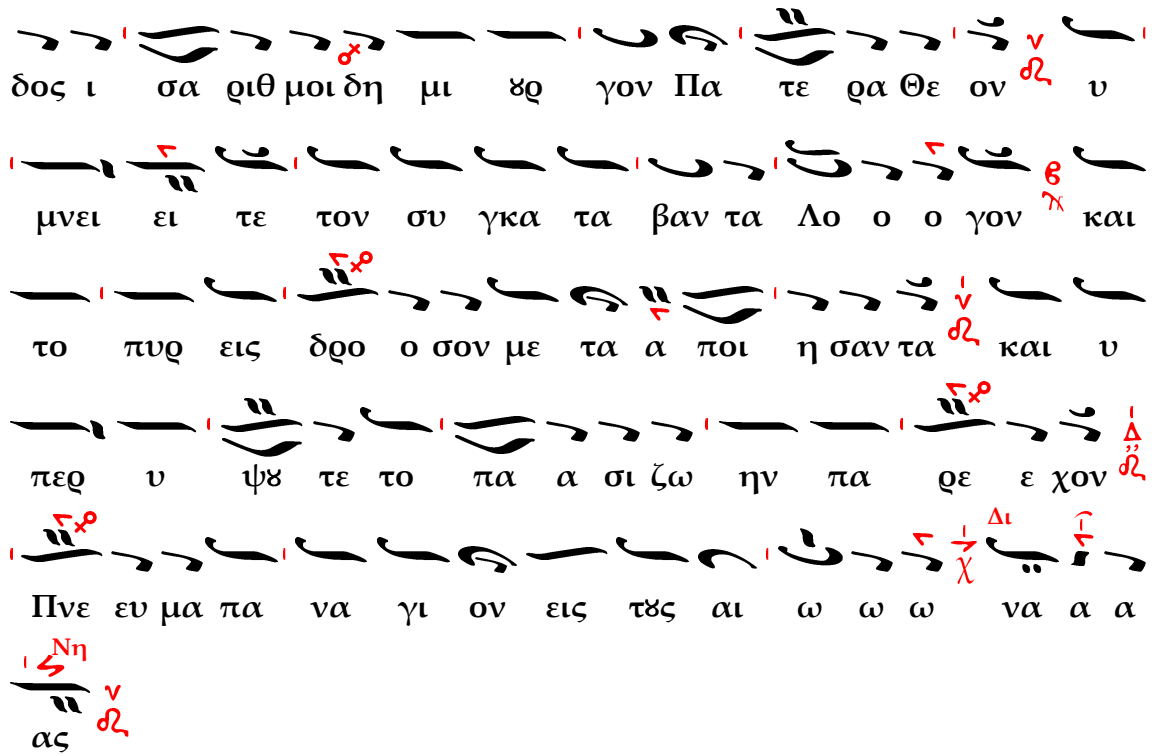
ὥδὴ ζ'

Εκνον προσταγμα τυραννῶδυσε
 βλασῆε κλονησε πνεοναπειλης και δυσφη
 μιιασθε οστὺ γῶς ομωστρεϊς Παιδας ὅκε
 δειματωωωσε θυμοοςθηριωδης ου πυρ
 βρομιον αλλαντηχεντιδροσοβλω Πνευμάα
 τι πυρι συνοντες εψαααλλον ουπερ
 ὑμνητος των πατερων και ημων Θεος ευ
 λογητος ει

ὥδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ
 ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

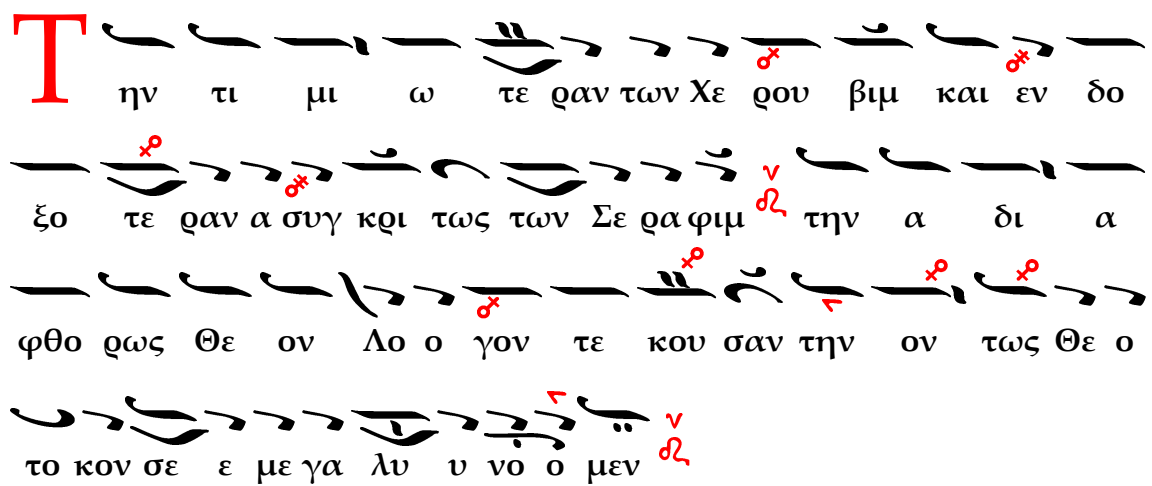
Ευλογεῖτε Παῖταιδες τῆς Τριᾶ

 δος ι σα ριθμοι δη μι ρο γον Πα τε ρα Θε ον υ
 μνει ει τε τον συ γκα τα βαν τα Λο ο ο γον και
 το πυρ εις δρο ο σον με τα α ποι η σαν τα και υ
 περ υ ψα τε το πα α σι ζω ην πα ρε ε χον
 Πνε ευ μα πα να γι ον εις τας αι ω ω ω να α α
 ας

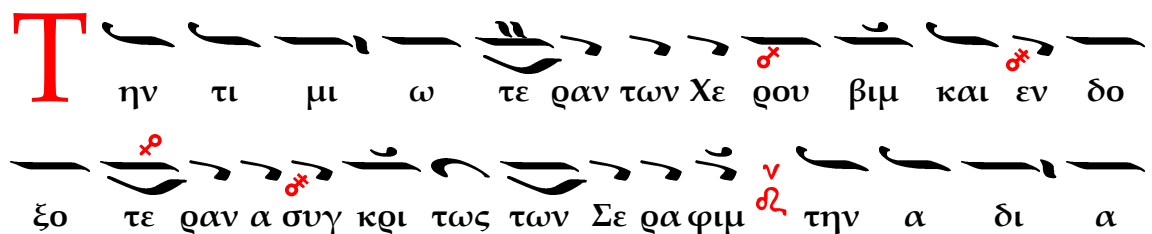
Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Η ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

- 1 Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι μου.

 Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α
 φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
 το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

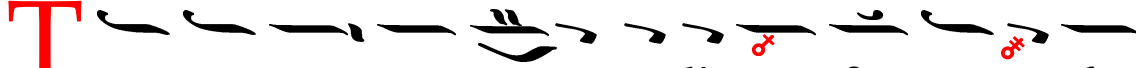

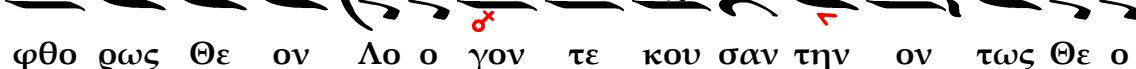
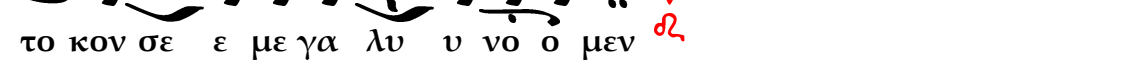
- 2 Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

 Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α

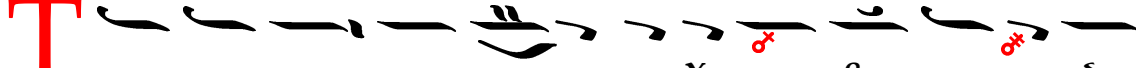

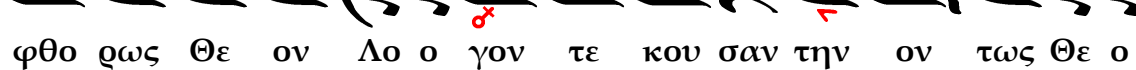
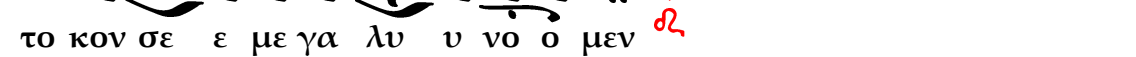

 φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο

 το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

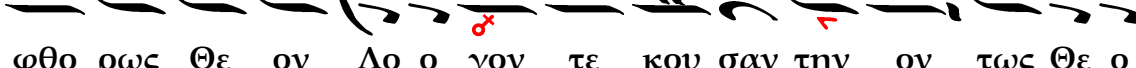
3 Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα Αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος Αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις Αὐτόν.

T

 ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ραφιμ την α δι α

 φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο

 το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

4 Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι Αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοία καρδίας αὐτῶν.

T

 ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ραφιμ την α δι α

 φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο

 το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

5 Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς· πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξάπέστειλε κενούς.

T

 ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ραφιμ την α δι α

 φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο

το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

6 Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παῖδός Αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι Αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Την τιμιωτέραν των Χερουβιμ και ενδο

ξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφιμ την αδια

φθορας Θεον Λοογον τεκουσαν την οντως Θεο

το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

ὥδη θ'

Μυστικός εἶθε ο τοκεεπαραδεισος

αγεωργητως βλαστησασα Χριστον υφου

τοτσαυραζωηφοορον ενγηπεφυτσαρη

ται δε ενδρον διου νυν υψαμε ενπροσκυ

νσ αντες αυ τον σε με γα λυ νο ο μεν

Οδια βρωσε ωως τσ ξυ υ υ λω τω γε

νει προσγενομενος θανατος διασαυρακα

τη ηρ γηται σημερον της γαρ προμητορος ηπα

γγενης καταρα διιαλελυται τω βλαστω

της α γνη ης Θε ο μη τορος ην πα σαι αι Δυ
να αμειστων ου ρα νω ων με γα λυ ν8 σι ι ι ι

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...
* * *

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε. Ἦχος Ψ, Βου-θ.

Τον με γαν Ι σα πο ο στο λον Κοσμαντον ι
ι ε ρω ω τα τον της Εκ κλη η σι α ασ την βα
α α σιν και α λη η θει α ασ το στο ο μα τον
κη ρυ κα της πι ι στε ως Μαρ τυ ρων το ον ο
μο ο τροπον πι στως α νευ φη μη η σωμεν ι
να ταις τ8 τ8 πρε σβει ει αις ρυ ω με θα πα α σης
βλα α βης

Θεοτοχίον.

Ηον τον υ περ 8 8 σι ον θε ο πρε ε
πω ως κυ η σα σα εν αν θρω ω πι νη η 8 σι
ι ι α Θε ο χα α ρι τω ω τε Κο ο ρη δι
α κραν α γα θο ο τη τα τον κο σμον α α να

πλα ατ τοντα^β α να πλα σιν σω τη η ρι ον^Δ πα
 ρα σχ^δ νυν τη ψυ χη η μ^β εκ πα ρα πτω σε ε
 ων πλει ει στων

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἦχος ♯ Πα ρ

Π α σα πνο η αι νε σα α τω το ον Κυ υ υ
 ρι ι ι ι ον^π αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω
 ων ου ρα α νων αι νει τε α αυ το ο ον εν τοι οις
 υ ψι ι ι ι στοις^π Σοι πρε ε ε πει υ υ μνος
 τω ω ω ω Θε ε ε ε ω^π

Α ι νει τε αυ το ον πα α αν τες οι Α αγ γε ε
 λοι οι οι α α αυ του^π αι νει ει ει τε α αυ τον
 πασαι αι δυ να α α μεις α αυ του ου^β Σοι πρε ε ε
 πει υ υ μνος τω ω ω ω Θε ε ε ε ω^π

Ἰστώμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς Προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Τῶν Ἀποστόλων τὸν ζῆλον ἐκμιμησάμενος, τρανώς ἀνακηρύττεις, εὐσεβείας τὸν λόγον, Κοσμᾶ πνευματοφόρε καὶ ὁδηγεῖς, πρὸς τὸ

φῶς τὸ ἀνέσπερον, τῶν ἐντολῶν τοῦ Σωτῆρος πλείστους λαούς, ὡς διδάσκαλος τῆς πίστεως.

Στίχ. β΄. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Ἐξ Ἄθω Πάτερ ἐκλάμψας ὡς μέγας ἥλιος, ταῖς σαῖς διδασκαλίαις, καὶ θαυμάτων ἀκτίσι, λαοὺς τοὺς ἐν ἀγνοίᾳ φωταγωγεῖς, καὶ στηρίζεις μὴ σφάλλεσθαι, καὶ ἀποκλίνειν τῆς πίστεως τοῦ Χριστοῦ, τῆς δουλείας ἐν ταῖς θλίψεσι.

Στίχ. γ΄. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Χαίρει ἐν σοὶ Αἰτωλία ἢ σὲ βλαστήσασα, καὶ Ἄθως χαρμοσύνως, τὴν σὴν χάριν κηρύττει, καὶ πᾶσα Ἐκκλησία ἢ τοῦ Χριστοῦ, μακαρίζει σε Ἅγιε, στηριζομένη ταῖς θείαις σου διδαχαῖς, Κοσμᾶ θεῖε Ἰσαπόστολε.

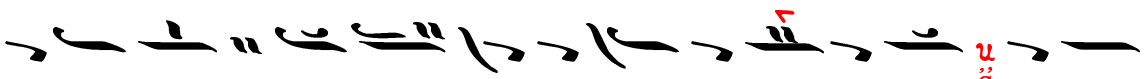
Στίχ. δ΄. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Τοῦ Παρακλήτου τὴν χάριν φέρων τῷ λόγῳ σου, πόλεις πολλὰς διήλθες, Ἰσαπόστολε θεῖε, καὶ φθάσας Ἰλλυρίαν Πάτερ Κοσμᾶ, ἐν αὐτῇ χαίρων ἤνυσας, τοῦ μαρτυρίου τὸν δρόμον· ὅθεν Χριστός, θαυμαστῶς σε ἐμεγάλυνε.

Δόξα. **Μέλος Δοσιθέου Κατουνακιώτου.**

Ἦχος Πά φ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω ω ω
Πνε ευ μα α α τι
Ε υ α γγε λι κως πο λι τε ευ σα α α
με ε ε ε νος τϷ Ευ α γγε λι ς της χα α
ρι ι τος μυ στα γω γος και κη η ρυξ α να
δε ε ε δει ει ξε πα α α τερ τω γαρ θει ει ει

 ω θε λη η μα τι δι ι α α κο ο νων ο λο

 τρο πως δι δα χαις ι ε ραι αις παι αι δε ε ευ ει εις

 των ευ σε βω ω ω ντας ψυ υ χας τα Α νω ζη τει

 ει ει ν και αι πο ο θειν α α α να α στρο φαι αις α

 γι ι ι ι αις και τυ πον σε αυ το ο ν πα ρα α στη

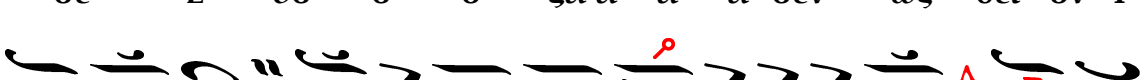

 η η σας εν λο γω και αι ε ε ρ γω της Εκ κλη

 σι ας στυ λος ω ω ω ω φθης εν υ στε ροις και ροις

 Α πο στο λι κοις προ τε ρη η μα σι ι κο ο σμη

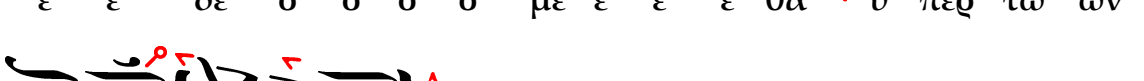

 ς ς ς ς με ε ε ε νος δι ο ο Χρι στο ος

 σε Ε δο ο ο ξα α α α σεν ως θει ο ν Ι

 σα πο στο ο λον και α θλη την πε ρι φα νη Κο σμα

 α μα α α κα α ρι ι ι ε ω ω προ σβευ

 ε ε δε ο ο ο ο με ε ε ε θα υ πε ρ τω ω ν

 ψυ χω ω ν η μων

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κ αὶ νῦν καὶ αἰ καὶ εἰς τὰς αἰ
ωνάστων

αἰ
ωνάων ἀμην

Μ α κα ρι ζο μεν σε Θε ο το ο κε Παρ θε ε νε

και δο ξα ζο μεν σε οι πι στοι οι κα τα χρε ε ος

την πο ο ο λιν την α σει στον το τει χο ος το

α ρ ρη η κτον την α ρ ρα γη η προ στα σι ι ι ι αν

και κα τα φυ υ γη η των ψυ χων η η μων

Καὶ εὐθὺς φάλλεται εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον

Ἡ ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουὴλ Πρωτοφάλτου.

Ἦχος Πῆ Πα ρ

Δ ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως δο ξα εν υ ψι

ι στοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν

θρω ποις ευ δο κι ι α

Υ μνου μεν Σε ευ λο γου μεν Σε προ σκυ νου μεν

Σε δο ξο λο γου μεν Σε ευ χα ρι στου μεν Σοι δι

α την με γα α λην Σου δο ο αν

Κυριε Βασιλευ επουρα νιε Θεε Πα
τερπα ντο κραα τορ Κυριε Υιε μονογε νες Ι
η σου Χριστε και Αγιον Πνευμα

Κυριε ο Θεος ο αμνος του Θεου ο Υι
ος του Πατρος ο αιαιρων την αμαρτιαν του
κοσμου ελεησον ημας ο αιαιωντας αμαρτι
ας του κοσμου

Προδεξαι την δεησιν ημων ο καθημε
νος εκ δεξιων του Πατρος και ελεησον η
μας

Οτι συ ει μονος Αγιος Συ ει ει μονος
Κυριος Ιησους Χριστος εις δοξαν Θεου Πατρος α
μην

Καθεκαστην ημεραν ευλογησω Σε και
αινεσω το ονομα α σου εις τον αιωνα
και εις τον αιωνα του αιωνος

Κ α τὰ ξι ι ὠ σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα
τα αυ τη α να μα ρτη τους φυλα χθη ναι η μας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα τε
ε ρων η μων και αι νε το ον και δε δο ξα σμε ε
νον το ο νο μα α Σου εις τας αι ω νας α μην

Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος Σου εφ η μας
θα περ ηλ πι ι ι σα μεν ε πι Σε

Ε υ λο γη το ος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα Σ (τρεις)

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη η θης η μιν εν
γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε λε
η σο ον με ι ασαι την ψυ χην μου ο τι η μαρ
τον Σοι

Κ υ ρι ε προς Σε κα τε φυ γον δι δα ξο ον με
του ποι ειν το θε λη μα α Σου ο τι Συ ει ο Θε ο ος
μου

Ο τι πα ρα Σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι Σου
ο ψο με θα φως ^{υ̇ ρ̇}

Π α ρα τει νον το ε λε ος Σου ου τοις γι νω σκου
σι Σε ^{υ̇ ρ̇}

Α γι ος ο Θε ος ^{ν̇ ρ̇} Α γι ος Ι σχυ ρος ^{ν̇ ρ̇} Α γι
ος α θα να τος ε λε η σον η μας ^{υ̇ ρ̇} (τρεις)

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι ^{υ̇ ρ̇}

Κ αι νυ υν και α ει ^{ν̇ ρ̇} και εις τους αι ω νας των
αι ω νων α μην ^{υ̇ ρ̇}

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας ^{υ̇ ρ̇}

Ἄσματικόν. ^{χ̇}

Α γι ι ι ος ο Θε ε ο ος ^{ν̇ ρ̇} Α α α α
γι ι ος Ι ι σχυ υ υ ρος ^{υ̇ ρ̇} Α γι ος Α α α
θα να α τος ε ε λε η η σο ο ον η η η η μα
α α ας ^{υ̇ ρ̇}

Καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου.

Θείας πίστεως. ᾠχος Γα ϕ

Η ει ας πι ι στε ως δι δα σκα λι α κα τε
κο ο σμη σας την Εκ κλη σι αν ζη λω της των Α
πο στο ο λων γε ε νο με ε νος και κα τα σπει ρας τα
θει ει α δι δαγ μα τα μαρ τυ ρι κως τον α γω ω
να ε ε τε λε ε σας Κο σμα εν δο ξε Χρι στον τον Θε ον
ι κε τευ ε δω ρη σα σθαι η μιν το με γα
ε λε ο ο ο ος

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Τὰ ἑξαπλᾶ.

ᾠχος Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^ν_{δλ}

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ^ε_λ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^Δ_{δλ}

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^{Πα}_υ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ^{Νη ς}_ε_λ

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε ε η η η σον ^ν_{δλ}

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^ν_{δλ}

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον ^ε_λ

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον ^Δ_{δλ}

Κυ ρι ε Ε λε η σον ^Γ_{δλ}

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον ^Π_{δλ}

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^ν_{δλ}

Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ρβ΄ (102).

Ἦχος Δι-θ

Στίχ. α΄. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. β΄. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. γ΄. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. δ΄. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς της Θε ο το ο κου Σω τε ρ σω
σον η μα ας

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρμ' (145).

Στίχ. α'. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· φαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν
Α γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ
8 ι α

Στίχ. β'. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν
Α γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ
8 ι α

Στίχ. γ'. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν
Α γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ
8 ι α

Στίχ. δ'. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεὸς σου, Σιών, εἰς γενεάν καὶ γενεάν.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν
Α γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ
8 ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τὰς αἰὼνας τῶν αἰῶ-

νων ἀμην

Ο Μονογενης Υἱος καὶ Λογος Θεου α-

θανατος ὑπαρχων καὶ καταδεξάμενος

διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν σαρκωθῆ-

ναι ἐκ τῆς ἀγίας Θεοτοκου καὶ αἰ-

παρθενου Μαρίας ἀτρέπτως ἐνανθρώπη-

σας σταυρωθεὶς τε Χριστὸς Θεὸς θανάτω

θανάτον παθησας εἰς ὧν τῆς ἀγίας Τρι-

αααδος συνδοξαζόμενος τῶ Πατρὶ

καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι σωσον ἡμᾶς

ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος γ'. Ψαλμὸς ιη' (18).

Στίχ. α'. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος φθόγγος αὐτοῦ
καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτοῦ. (ιη' 5)

Στίχ. β'. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν
αὐτοῦ ἀναγγέλει τὸ στερέωμα. (ιη' 2)

Στίχ. γ'. Οὐκ εἰσι λαλιαὶ οὐδὲ λόγοι, ὧν οὐχὶ ἀκούονται αἱ φωναὶ αὐτῶν. (ιη' 4)

Ἀπολυτίκιον.

Θείας πίστεως. ᾠχος Γα ϕ

Η ει ας πι ι στε ως δι δα σκα λι α κα τε
κο ο σμησας την Εκ κλη σι αν ζη λω της των Α
πο στο ολων γε ε νο με ε νος και κα τα σπει ρας τα
θει ει α δι δαγ μα τα μαρ τυ ρι κως τον α γω ω
να ε ε τε λε ε σας Κο σμα εν δο ξε Χρι στον τον Θε ον
ι κε τευ ε δω ρη σα σθαι η μιν το με γα
ε ε λε ε ος

τὸ τέλος: δω ρη σα σθαι η μιν το με γα ε λε

ο ο ο ος

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν. ᾠχος β'.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, φάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

ᾠχος Δι θ

Δ ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω
μεν Χρι στω ω ω ω σω σον η μα ας Υι ε ε

Θε ου ο εν Α γι ι οι οισ θαυ μα στο ο ο ο
ος

ὁ β' χορός:

Ψαλλον τας σοι αλ λη λυ ρ ι α

Ἀπολυτίκιον.

Θείας πίστεως. Ἦχος Γα ϕ

Ηει ας πι ι στε ως δι δα σκα λι α κα τε
κο ο σμησας την Εκ κλη σι αν ζη λω της των Α
πο στο ολων γε ε νο με ε νος και κα τα σπει ρας τα
θει ει α δι δαγ μα τα μαρ τυ ρι κως τον α γω ω
να ε ε τε λε ε σας Κο σμα εν δο ξε Χρι στον τον Θε ον
ι κε τευ ε δω ρη σα σθαι η μιν το με γα
ε ε λε ε ος

Ἔτερον.

Τῆς ἐρήμου πολίτης. Ἦχος Πα ϕ

Αι τω λι ας τον γο νον Α πο στο λων τον συμ πο
νον Φι λο θε ς Μαν δρας το κλε ε ος και τϛ Α α θω
το σε μνω μα Κο σμαν τον Ι σα πο στο λον πι στοι ως

κη ρυ κα της πι στεως σο φον και ως με γαν ευ σε βει
 ει ασ υ φη γη την τι μη σω μεν κραυγα ζοντες δο ο
 ξα τω δε δω κο τι σοι ι σχυν δο ο ξα τω σε ε
 στε φα νω σα ντι δο ξα τω ε νερ γυν τι δι α σθ
 πα σιν ι α α μα α τα

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Δόξα. Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου.

Ἐπεφάνης σήμερον. Ἦχος Βου ξ

Ως φω στηρ νε ο φω τος την Εκ κλη σι ι ι
 ι ι αν κα ταυ γα ζεις α πα σαν Ευ α γγε λι
 8 δι δα χαις Κο σμα Χρι στῶ Ι σα πο στο λε
 α ξι ως γε ραι αι ρει την μνη η μη ην σθ

Καὶ νῦν.

Κοντάκιον τοῦ Γενεσίου τῆς ὑπερ. Θεοτόκου.

(Ψάλλεται ἀπὸ κδ' Αὐγούστου ἕως ιβ' Σεπτεμβρίου πλὴν τῆς λα' Αὐγούστου καὶ τῆς α' καὶ ζ' Σεπτεμβρίου).

Αὐτόμελον.

Ἦχος Δι θ

Ιω α κειμ και Αν να ο νει δι σμ α τε κνι
 ας και Α δαμ και Ευ α εκ της φθο ρας τθ θα να

τῆ λευ θε ρω θη σαν α χραντε ^Δ εν τη α γι α
 γε ννη η σει σθ ^β αυ την ε ορ τα ζει και ο λα
 ο ος σθ ^Δ ε νο χης των πται σμα των λυ τρω θεις
 εν τω κρα ζειν σοι ^Δ η στει ρα τι κτει την Θε ο το κον και
 τρο φον της ζω ης η μω ω ων ^Δ
 * * *

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος ^β Δι - θ

A α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος
 α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α
 α γι ι ος α θα α να τος ^β ε λε ε ε η σο ο
 ον η μα ας ^Δ

Τό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος ^Δ
 α α γι ι ος α θα α να τος ^β ε λε ε ε η
 σο ο ον η μα ας ^Δ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι ^Δ

K αι νυν και αι και εις τους αι ω ναστωναι ω

νων α μην ^Δ

A α γι ι ος α θα α να τος ^θ ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας ^Δ

Δ υ να α α μισ ^Δ Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος ^θ α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος ^Δ α α α α α α

α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας ^Δ

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος ^Δ Δι-θ.

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος ^Δ

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ι ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι

ι ι ος Α α α α θα α α α α α α

α α α α α α ρα α α ιε α α θα α να το

ο ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

Δύναμις Ἰωάννου Παλάση. Ἦχος Δι-θ

N ε ε Δυ υ υ υ να α α α δυ υ να

α α μισ

A α α α α α α α ρα α α α α

α α α α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ρι ι ι ι ι ι ι ι Α α γι ι ι

ο ο ο ο ο ο ο ος ο ο ο ο Θε

ε ε ε ε ε ιε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

* * *

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Ἀπόστολον ζήτει τῇ Κυριακῇ μετὰ τὰ Φῶτα.

Προκείμενον. ᾠχος α΄. (Ψαλμὸς λβ΄).

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον. ᾠχος α΄.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ’ ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Στίχ. Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ, τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις.

ᾠὴ ὁ ψάλτης.

ᾠχος 4 Πα ρ

Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σ ε φ η μα ς κα

θα περ η λ πι ι σα μεν ε πι σε ε

Στίχ. Ἀγαλλιᾶσθε, δίκαιοι, ἐν Κυρίῳ, τοῖς εὐθέσι πρέπει αἴνεσις.

Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σ ε φ η μα ς κα

θα περ η λ πι ι σα μεν ε πι σε ε

Στίχ. Τῷ λόγῳ Κυρίου οἱ οὐρανοὶ ἐστερεώθησαν, καὶ τῷ πνεύματι τοῦ στόματος αὐτοῦ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτῶν.

Γ ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σ ε φ η μα ς κα

θα περ η λ πι ι σα μεν ε πι σε ε ε ε

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης·

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

(Ἐφεσ. δ΄ 7-13)

Ἀδελφοί, ἐνὶ ἐκάστῳ ἡμῶν ἐδόθη ἡ χάρις κατὰ τὸ μέτρον τῆς δωρεᾶς τοῦ Χριστοῦ. Διὸ λέγει· «Ἀναβάς εἰς ὕψος ἠχμαλώτευσεν αἰχμαλωσίαν καὶ ἔδωκε δόματα τοῖς ἀνθρώποις». Τὸ δὲ «ἀνέβη»

τί ἐστιν εἰ μὴ ὅτι καὶ κατέβη πρῶτον εἰς τὰ κατώτερα μέρη τῆς γῆς; Ὁ καταβάς αὐτός ἐστι καὶ ὁ ἀναβάς ὑπεράνω πάντων τῶν οὐρανῶν, ἵνα πληρώσῃ τὰ πάντα. Καὶ αὐτὸς ἔδωκε τοὺς μὲν ἀποστόλους, τοὺς δὲ προφήτας, τοὺς δὲ εὐαγγελιστάς, τοὺς δὲ ποιμένας καὶ διδασκάλους, πρὸς τὸν καταρτισμὸν τῶν ἁγίων εἰς ἔργον διακονίας, εἰς οἰκοδομὴν τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ, μέχρι καταντήσωμεν οἱ πάντες εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, εἰς ἄνδρα τέλειον, εἰς μέτρον ἡλικίας τοῦ πληρώματος τοῦ Χριστοῦ.

Ἀλληλούϊα (γ'). Ἦχος πλ. α'. (Ψαλμὸς πη').

Ἦχος Πάφ

A λλη λϑ ï ï α A λλη η λϑ ϑ ϑ
 ϑ ϑ ï ï ï ï α A α α λλη λϑ ϑ
 ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ï ï α
Χ Τα ε λε η σϑ Κυ ρι ε εις τον αι ω να
 α σο μαι εις γε νε αν και γε νε αν α πα
 γγε λω την α ληθει α αν σϑ εν τω στο μα
 τι ι ι ι μϑ

A λλη λϑ ï ï α A λλη η λϑ ϑ ϑ
 ϑ ϑ ï ï ï ï α A α α λλη λϑ ϑ
 ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ï ï α
Χ Ο τι ει πας εις τον αι ω να ε λε ος οι

κο δο μη θη σε ται εν τοις ου ρα νοις ε τοιμα
 σθη σε ται η α λη θει α α α α σθ
A λλη λη ι ι α A λλη η λη η η
 η η ι ι ι ι α A α α λλη λη η
 η η η η η ι ι α α α α α α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον (1, 5-8).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, προσκαλεσάμενος ὁ Ἰησοῦς τοὺς δώδεκα μαθητὰς αὐτοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν κατὰ πνευμάτων ἀκαθάρτων, ὥστε ἐκβάλλειν αὐτὰ καὶ θεραπεύειν πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν. Τούτους ἀπέστειλεν ὁ Ἰησοῦς, παραγγείλας αὐτοῖς λέγων· Εἰς ὁδὸν ἐθνῶν μὴ ἀπέλθητε καὶ εἰς πόλιν Σαμαρειτῶν μὴ εἰσέλθητε· πορεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραὴλ. Πορευόμενοι δὲ κηρύσσετε λέγοντες ὅτι ἤγγικεν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Ἄσθενοῦντας θεραπεύετε, λεπροὺς καθαρίζετε, νεκροὺς ἐγείρετε, δαιμόνια ἐκβάλλετε· δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε.

Ἦχος ἰϛ Δι.

Δ ο ξα α σοι Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
 ι ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ξα α
 σοι οι οι οι

Χερουβικόν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, ἦχος Δι.

Ο ι οι οι οι τα α α α Χε ε ε ε

ε ε ε ε ε λε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ρϑ ϑ ϑ ϑ Χε ρϑ ϑ βι ι ι ιμ μν υ υ υ υ

υ υ στι ι ι κω ω ω ω ω ω ω ω

ως ει κο ο νι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο

ο ο ει κο ο νι ι ι ι ι ι ι ζο ο ον

τε ε ε ε ε ε ε ε ε ες και αι αι αι

τη η η η ζω ο ο ο ποι οι οι οι οι οι οι

ζω ο ο ποι οι ω ω Τρι ι α α α α ρα α α

α α α α α α α α α α α α Τρι α α

α α δι ι το ον τρι ι σα α α α

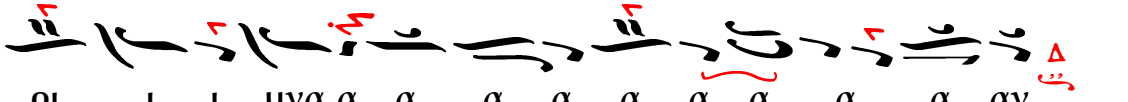
γι ι ι ι ο ο ο ον υ υ υ μνο ο ο ον

προ σα α α δο ο ο υ μνον προ ο σα α α

δο ο ον τε ες πα α α α α α σα α α α

αν την βι ι ω τι ι κη η η η η η η ην

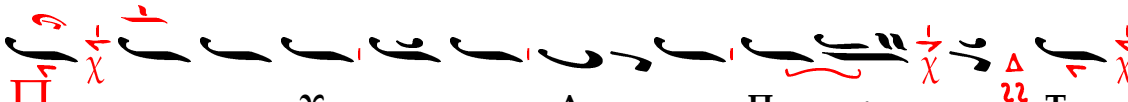
πο ο θω ω ω ω ω ω με ε ε ε ε θα α με ε

 ρι ι ι μνα α α α α α α α αν
Ω ς τον βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε βα α σι ι λε ε ε
 ε ε ε ε α
Τ ω ων ο ο ο ο ο λω ω ω ω ων υ
 πο ο δε ξο ο ο με νοι οι **Τ** αι αις α αγ γε
 λι ι και αις α ο ρα α α τω ως δο ο ρυ φο
 ο ρϝ ϝ ϝ με νο ον τα α ξε σι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ιν Α λλη λϝ ϝ ϝ ι ι ι ι
 α α α α α

Τὰ Λειτουργικά,

ὡς διασώθηκαν ἐν τῇ Μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ,
κατὰ παράδοσιν ἀρχαιοτάτην. Καταγραφή Κ. Ψάχου.

Ἦχος ἰΐ

Πα τε ρα Υι ον και Α γι ον Πνε ευ μα **Τ**ρι
 α δα ο μο ου σι ον και α χω ρι στον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν. Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν ὕἱον τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν

ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἷς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ἐλεονεριστιανεισηθουσιαναινεσε

ως

Και με τα του Πνευ μα το ος σου

Εχο μεν προστον Κυ ρι ον

Αξι ον και δι ι ι ι ι και ον

Αγι ος Αγι ος Αγι ος Κυ ρι ος Σαβ

βα ωθ πλη ρης ο ου ρα νος και η γη της δο ξης

σου ω σα να εν τοις υ ψι ι στοις ευ λο γη

με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ

ρι ι ου ου ου ^Δ₂₂ ω σα να εν τοις υ ψι ι ι

ι ι ι ^χ στοις ^Δ₂₂

^χ ^Α μη η η ην ^Δ₂₂

^χ ^Α μη η η ην ^Δ₂₂

^χ Σε υ μνου ου ^χ ^Δ₂₂ ^χ μεν Σε ευ λο γου ου με ε ε

εν ^Δ₂₂ ^χ Σοι ευ χα ρι στου μεν Κυ ρι ε και δε ο με

θα α σου ου ου ου ⁶₉ ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ος η ^χ μω ω ω ων ^Δ₂₂

Γρηγορίου Πρωτοφάλτου. Ἦχος ^ϕ_{Δι}

^{Δι} ^Α ξι ον ε στιν ως α α λη η η θω ω ω ως

μα α α κα α ρι ζει ει ει ν σε την Θε ε ε ο

το ο ο κον ^Δ₂₂ την α ει μα κα α ρι στο ο ον και

πα να μω ω μη η η το ο ο ον και αι αι

μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η η η μω ω ω

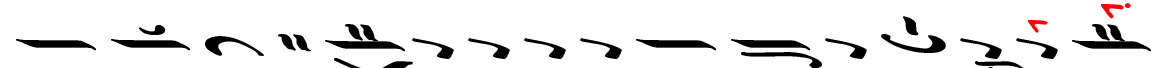
ων τη η ην τι μι ι ι ω τε ε ε ραν ^Δ₂₂ των Χε

ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και αι αι ε εν δο ο

ο ξο τε ε ε ρα α αν α συγ κρι ι τως ^Δ₂₂ των

 Σε ε ρα α α φι ι μι τη η ην α δι ι

 ι α φθο ο ο ρω ω ως Θε ο ο ον Λο γο ον τε

 ε ε κου ου ου ου ου σαν την ον τω ω ως

 Θε ε ε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο ο με

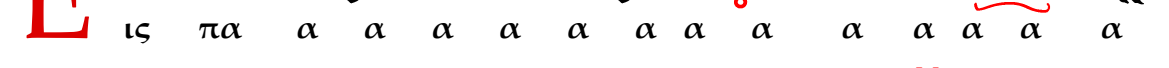
 ε ε ε εν

Πέτρου Λαμπαδαρίου

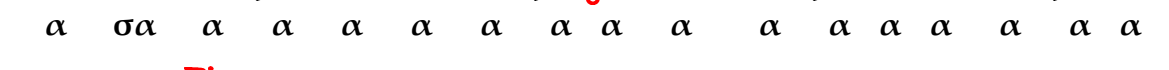
Ἦχος πλ' Νη

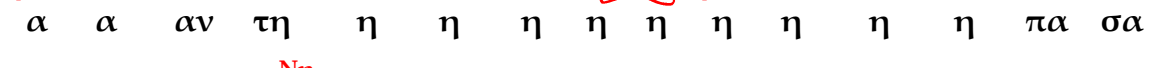
E^{Nη} ις πα α α α α α α α α α α α α α

 α σα α α α α α α α α α α α α α α

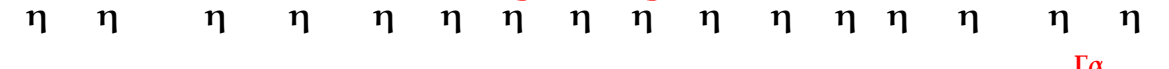
 α α αν τη η η η η η η η η η η πα σα

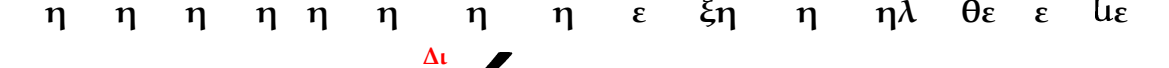
 αν την γη η η η η η η ην Ε ξη η η η η η

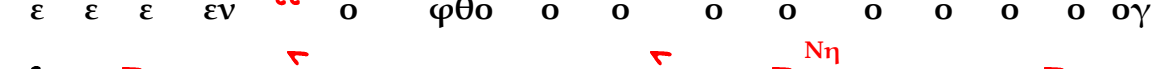
 η η η η η η η η η η η η η η η η η

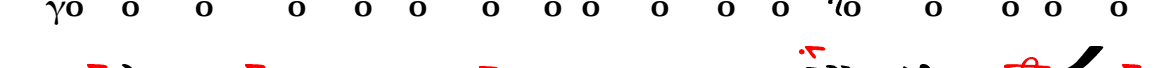
 η η η η η η η η η ε ξη η ηλ θε ε λιε

 ε ε ε εν ο φθο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο γ

 γο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

 ο ος α α α α α α α α α α α ο ο

φθο ο ο ογ γο ο ο ο ο ος α α α α α
 αυ τϛ ϝ Ϸ ϝ ϝ ϝ ϝν και εις τα πε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ρα α α α εις τα πε ε ρα τα α α α α
 α α της οι ϱοι οι οι οι κου ου ου της οι οι κου
 ου ου με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε της
 οι οι οι κου ου ου με ε ε ε ε ε ε ε ε τα α
 α ρη η η η η η η η η η η η η η η η η
 η η η η η η η η η η η τα ρη η η η η
 η η μα α α α α ρα α α α α α α α α
 α α α α α χα α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α α τα ρη η
 μα τα α α α α α α α α α α αυ τϛ ϝ Ϸ

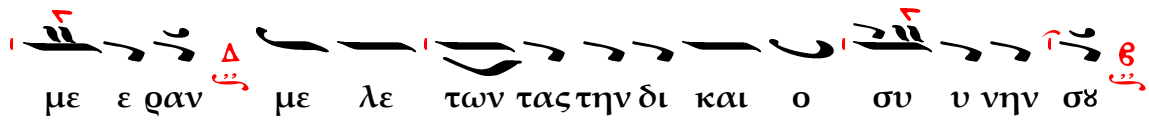
8 8 8 8 A λιε ε ε ρα λιε ρα λιε λιε ρα
 Πα ρα λιε ε Νη τα λιε ε ε ρα λιε ρα λιε λιε ρα ρα
 λιε ε ε λιε ρα ρα λιε ε λιε ρα α ρα α λιε
 Αλ λη λου ου ου ι ι ι α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α

Ἦχος Δι-Θ

Ε ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο
 μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι ςι ν α λη
 θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ ν 8 8 8 8 ν
 τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

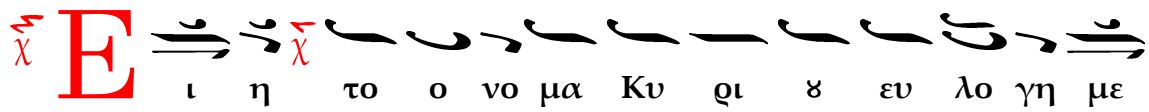
Ἦχος Δι-Θ

Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε
 ως σ8 Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο
 ξαν σ8 ο τι η ξι ω σας η μας των α
 γι ων σ8 με τασ χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον
 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η

 με εραν με λε των ταςτην δι και ο συ υνην σα
 Α λλη λυ ι α Α λλη λυ ι α Α λλη
 λυ ι α α α

Ἦχος Δι-θ

 ι η το ο νο μα Κυ ρι ς ευ λο γη με
 νον α πο τϛ νυν και ε ως τϛ αι ω ω νος
 Το ο νο μα Κυ ρι ς ει η ευ λο γη
 με ε ε ε ε νο ο ο ον α πο τϛ νυν και ε ως
 τϛ αι ω ω νο ο ος